

**Преюдициално запитване, отправено от Върховен касационен съд (България) на 28 юни 2022
година — наказателно производство срещу BG**

(Дело C-427/22)

(2022/C 408/36)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен касационен съд

Подсъдим

BG

Преюдициални въпроси

1. Следва ли определението за кредитна институция, дадено в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, да се тълкува в смисъл, че предоставянето на кредити се осъществява единствено със средства, които са от публично привлечени влогове или други възстановими средства[,] или кредитната институция може да извършва кредитиране и със средства, получени от други източници?
2. Как следва да се тълкува съдържанието на „документ независимо от формата, с който се предоставя правото за извършване на дейността“ по член 4, параграф 1, точка 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 и включва ли то както разрешителния лицензионен, така и разрешителния регистрационен режим за дейността по кредитиране?

⁽¹⁾ ОВ 2013, L 176, стр. 1

**Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 28 юни 2022
година — наказателно производство срещу ВБ**

(Дело C-430/22)

(2022/C 408/37)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдим

ВБ

Преюдициални въпроси

Чл.8 ал.4 [изречение] 2 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ следва ли да се тълкува като задължаващ национален съд, който постановява осъдителна присъда в отсъствието на подсъдимия и това става извън хипотезите на чл.8 ал.2, да посочи изрично правото на подсъдимия на възобновяване на производството, което той има съобразно чл.9 от Директивата, с цел в един по-късен момент, по-специално при задържането му за изтърпяване на наказанието, това право да му бъде съобщено. Въпросът се задава при условие, че националното право не предвижда уведомяване на задочно осъденото лице за правото му на възобновяване при задържането му за изпълнение на задочното наказание; също така не предвижда участие на съд при издаване на европейска заповед за арест за изпълнение на наказание.